

BŁOTOŁOŻNY (1) ai

A pl subst błotoł(o)żn(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Nurzający się w błocie; ubłocony:

Wyrażenie: »błotołozne świnię«: Wodką modropłonąca / co z niey rozum płynie: Lecż odfyła do do mu błotołozne świnię. KlonWor 69.

LZ